

B1 K08 KOLEKTA – modlitba dňa

Úvodné úkony vo svätej omši nazývame očistenie. Po nich nasleduje modlitba kňaza s rozpäťmi rukami. Táto modlitba sa nazýva Kolekta, zberná modlitba, kôš, ktorý zbiera všetky naše volania, celého zhromaždenia, celej Cirkvi, a predstavuje ich Otcovi cez Ježiša Krista, ktorý je prítomný v osobe kňaza. Ľud sa zhromažďoval v takzvaných *štáciových* kostoloch, kde sa konali úvodné obrady, a po Kolekte sa zhromaždený ľud v procesii presunul do katedrálneho chrámu, kde liturgia pokračovala. Táto modlitba je prelomová, hraničiaca a tvorí plynulý prechod do druhej časti svätej omše, ktorou je osvietenie. Prelomom prvej a druhej časti je výzva kňaza, modlíme sa, po nej nasleduje chvíľka ticha, je to priestor, aby sa každý svojím srdcom, úmyslami, s ktorými prišiel do kostola, osobne angažoval a sústredil pozornosť na obsah modlitby dňa. Záverom je konklúzia – skrze Krista, lebo **všetky Božie dary dostávame cez Krista**. Všetko, o čo prosíme, prosíme v Kristovom mene od Otca. Verní Ježišovmu odkazu: „*Vždy, keď budete prosiť v mojom mene, môj Otec vám to dá.*“ *Jn 14, 13*

Modlitba začína oslovením nebeského Otca a končí konklúziou, skrze Krista, **komunikácia s nebeským Otcem prebieha cez Krista**. Kňaz počas tejto modlitby vykonáva gesto, ktorým sú rozpäté ruky. Je to ešte predkresťanské gesto *oranta*, čiže modliaceho sa. Týmto gestom sa vyjadruje skutočnosť, že pred Bohom všetci stojíme bezbranní, s prázdnyimi rukami. Zároveň rozopäté ruky sú výrazom úplnej otvorenosti prijať Božie dary. V prvom rade tie dary, o ktoré v modlitbe prosíme. Obsah Kolekty je pestrý, najčastejšie je to prosba o spásu, aby sa ovocie utrpenia, smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista prejavilo v živote ľudí. Ďalším významom rozpäťných rúk kňaza je vyjadrenie, že predsedajúci kňaz slávi Eucharistiu v osobe Krista (*in persona Christi*), stojí na čele zhromaždenia, aby chránil, prihováral sa, obhajoval tých, čo sú okolo neho zhromaždení. Stojí na čele ako reprezentant všetkých ľudí. Je dobré si uvedomiť, v súvislosti s týmto gestom, že na svätej omši nie sme len vo vlastnom mene. Boh nás zhromažďil aj v mene tých, ktorí ostali za dverami chrámu, za bránami Cirkvi. **Nie sme sústredení len na seba, svoje starosti, ale myslíme na všetkých ľudí**. Aby sme prijali Božiu milosť nielen do svojho srdca, ale aj do srdca všetkých ľudí. Stojíme blízko oltára, aby sme sa prihovárali za tých, ktorí nie sú prítomní. V mene tých, ktorí sú „nemí“ pred Bohom.

Učíme sa napodobňovať Ježiša Krista, ktorý sa postavil medzi Boha a ľudí. Cez Neho k nám prichádza Božia milosť a tiež každé naše volanie k Otcovi musí ísť cez Ježiša Krista. Lebo On je prvý v novom stvorení. Ježiš je nový Adam, jediný dokonalý a vzor pre každého človeka. Úplne zjednotený s Bohom Otcem je zároveň naplno človekom. Vždy poslušný Otcovi, a predsa pravý človek Ježiš Kristus. V Ježišovom človečenstve sa dokonala spása. Cez Ježiša máme prístup k Bohu.

Kolekta – zídenná Cirkev „zobieraná“, aby slávila Eucharistiu. A eucharistia sa začne inou modlitbou, ktorá sa nazýva „*secreta*“. Cirkev zídenná (*Ecclesia colecta*), zbiera, zhromažďuje sa. Cirkev sláviaca (*Ecclesia secreta*), ňou sa začína slávenie Eucharistie. Dva rozmery Cirkvi, jeden zbiera všetkých ľudí z celého sveta, v mene všetkých sa zhromažďuje, v ich mene sa modlí. Onedlho sa bude modliť ako tá, ktorá je vybraná, pozvaná k Pánovmu stolu, na privilegované miesto, ktoré im vyznačil Boh. Na začiatku sa zhromažďujeme a modlitbou chceme aj ostatných ľudí pritiahnúť k Bohu. **Neskôr sme ako vybraní, uprostred učeníkov, ktorí vo večeradle, spolu s Kristom celebrujú Jeho tajomstvo**.